

TATO SALESIÁNSKÁ RODINA, KTERÁ JE KVŮLI VĚRNOSTI SVÉMU CHARISMATU MISIONÁŘSKÁ

Papež František vyzval celou univerzální Církev, aby byla *Církví vycházející*. Tedy Církví, která vychází vstříc, *Církví na misiích*. Tento papežův projekt je pro naši salesiánskou rodinu úplně a konkrétně v souladu se salesiánským charismatem, který společně prožívá všech třicet skupin naší rodiny.

Moje milá salesiánská rodino, přátelé a přítelkyně dona Boska, čtenáři časopisu *Bollettino Salesiano*: přijměte můj srdečný a vroucný pozdrav jako hlavního představeného. Píši tento svůj pozdravný úvodník, jako kdyby to byl dopis rodině, protože upřímně cítím potřebu promlouvat a připomenout, co právě prožíváme.

Rok oslav dvoustého výročí narození dona Boska radostně pokračuje a stále víc se ukazuje to, čím měl být: *skutečným rokem milosti, který nám daroval Pán*.

Ve chvíli, kdy vám píši tyto řádky, mám živou a čerstvou vzpomínku na svoje setkání s 24 salesiány Dona Boska. S nimi jsem se před několika dny seznámil na Valdoku, abych je srdečně pozdravil a popřál jim šťastnou cestu – krátce předtím, než v následujících týdnech odejdou do míst, které jim určilo jejich misionářské povolání a než doputují do nejrozličnějších a nejvzdálenějších krajin světa.

Na to samé se připravovala skupina dcer Panny Marie Pomocnice a někteří laici.

Bude to 146. *misionářská výprava* ode dne, kdy Don Bosco vyslal své první misionáře. Dojímá mě a naplňuje radostí veselá mysl a entuziasmus těchto mladých salesiánů, našich sester a bratří i sester a bratří laiků. Dojímá mě jejich živá touha jít vstříc těm, kteří je očekávají, aby společně s nimi prožívali svůj život. Aby svůj život nasadili do služby pro druhé, aby kráčeli společně s malými a chudými.

Celé Valdoko bylo rozechvělé a oslavovalo

A to mi připomíná tento *podstatný aspekt naší salesiánské rodiny*. Kvůli věrnosti charismatu jsme *duchovní rodinou s misionářským povoláním*.

Don Bosco už od počátku začal připravovat vyslání svých salesiánů a dcer Panny Marie Pomocnice do misií. V době jeho úmrtí v roce 1888 bylo do Ameriky vysláno 154 salesiánů (20% celé tehdejší salesiánské kongregace). Sám Don Bosco klepal na dveře mnohých laiků, aby prosil o pomoc pro podporu misionářské práce. Pokaždé, když z Ameriky přicházely „čerstvé“ informace, celé Valdoko bylo rozechvělé a oslavovalo. Rozpalovalo své emoce a touhu odejít a doprovázet první misionáře.

Dnes už způsob vyjadřování, pohled na člověka, na kulturu a teologii není stejný jako v dobách Dona Boska, ale *misionářský charakter naší rodiny musí být stejný*.

Papež František vyzval celou univerzální církev, aby byla *Církví vycházející*, tedy Církví, která vychází vstříc, *Církví na misiích*. Tento papežův projekt je pro naši salesiánskou rodinu úplně a konkrétně v souladu se salesiánským charismatem, který společně prožívá všech třicet skupin naší rodiny.

Můj nádherný sen

Jako v době Dona Boska, tak i v naší rodině, jsou obsaženy všechny složky – každá se svým vlastním, osobitým charismatem v rámci „*společného domu*“ – povolání k aktivní přítomnosti na všech čtyřech světových stranách.

Pozvání, která dostáváme, jsou mnohem početnější, než jsou naše možnosti být přítomní všude tam, kam nás volají. Je to jako v dobách dona Boska. Ale máme jednu možnost – usilovat o to, být jako on: vzbuzovat takové misionářské nadšení, které zapálí a naplní nadšením srdce mnohých mladých.

Odborníci na sociologii říkají, že naše doba už není dobou *velkých příběhů*. Tím chtějí říci, že post-moderna odstranila velké utopie a velké ideály, které svět měl.

Já jsem přesto jedním z těch, kteří věří, že tyhle sociologické hypotézy ztroskotají na tom, že stále existují individuální lidé, instituce a společnosti, které věří, nebo věříme, že něco může být jinak.

Podstatným rozdílem je – v kontextu, v kterém hovořím – pro naši rodinu jeden sen, čarovný a nádherný sen: *aby příběhem a ovocem dvoustého výročí bylo misionářské nadšení, které v budoucích letech bude trvale růst*. Sen, že jsme řeholnicemi, řeholníky a laiky jednomyslně usilujícími o to, aby se misionářský zápal, který prožíval Don Bosco, stal silnou a fascinující skutečností.

Don Bosco, nechť se při dvoustém výročí svého narození, nadále za všechny přimlouvá u Pána.

*(Podle Il Bollettino Salesiano, listopad 2015
přeložil Roman Farion)*